

toare ori in seputemana: Joi-a si
sau; era cunda va pretinde im-
prejurarii materialelor, va fi de trei sau
de patru ori in seputemana.

Albul de prenumeratiune,
pentru Austria:

intregu	8 fl. v. a.
mata de anu	4 fl. v. a.
anu	2 fl. v. a.
Pentru Romania si strainatate:	
intregu	12 fl. v. a.
mata de anu	6 fl. v. a.

Invitare de prenumeratiune

ALBINA

anul 1874, alu IX-lea, in care intram, marile si in conditiunile de pana aci, adeca:

Pentru partile austro-ungaresc:

intregu	8 fl. v. a.
mata de anu cu	4 " "
cu patruri de anu cu	2 " "

Pentru Romania si strainatate:

intregu	12 fl. v. a.
mata de anu	6 " "

In nrul precedente spusaramu greu ce intempiam la continuarea noastre, carea dupa manifestatiunile vietia in publicu, ar trebui se ese in si intreiu mai desu sau mai mare; candu noi, dupa poterile noastre mani si spirituali, abia ajungemu a o fene si continua in marginitele ei stiuni de pana acum.

Credemu ca din lumenile noastre fieva fi priceputu, cumca dorint'a noastre mai ferbinte, precum si voint'a in cea mai resoluta — este deplinu mandiatoria necesitatii celei atatu de la o margine a tierei pan' la lalta, adeca — de a desvolta o fira nostra de organu de tota dilele. Apesatorile imprejurarii finantale stadi, serac'a comuna si generale, mita din recolta rea si din admi- nistratia miserabila a tierei, pentru asta nu ni permitu nici a gandii la pretiul si la sporirea numerelor cuprinsului Albinei; insa pe langa acestea nu pregetam a ne adresam cu dure catr' onorabilii cetitori ai noastri si reflecta, ca — si forta urcarea lui foiei, este cu potintia, si aterna a loru zelu natuinal, ca foi'a nostra in cursul nouului anu 1874, se avenu si o estensiune mai si se apara — macar de trei ori seputemana.

Noi asa credemu, si onorabilulu cu, suntemu convinsi ca — nu ni credint'a ne'ntemiate si desiarta, ca — precum fortile spirituali, mire si lupt'a politica-natiunale — pe merge totu mai poternicu se des- si se manifeste in publicitate, prin diarielor noastre: totu in asemenea mera s'ar pot de desvolta si mani si sentiul de sacrificiu, si prin pe langa tota lipsa si serac'a no considerandu pretiul atatu de micu bie noastre — numerul prenumeraturor e'ar pot nu numai sporii, ci in do, cea ce pre noi numai de ne-ar pune in placut'a situatiune, in inmult si personalulu Redactiunei, merele toii, nefindu — pre cum se scia, intreprinderea nostra dia- pentru vr'unu cascigu privatu, dea numai pentru servitulu na-

Precandu deci noi venim a de- prenumeratiune noua, invitam la unica patriotică-natiunale la catu numerose prenumeratiuni — nu pre cei de pana aci domni ade- si sprinitorii ai Albinei, ci si toti altii carturari romani, ce porta mina adeveratu doru de desvoltare progresu a diaristicei noastre na-

Noi — marturisimus, ca — ori catu gele ni sunt imprejurariile, nu tie- la lueru — nici pre greu, cu atatu pucinu neposibile, ca o fia adeveratu mala, ce de candu essiste, din tota

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespondinti ai nostri, si de a dreptulu la Redactiune Stationsgazze Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespondintie, ce pri- vesu Redactiunea, administratia seu expeditur'a; cate vor fi retranslate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica

Pentru anunz si alte comunicatiuni de interesu privat — se respunde cate 7 cr. pe linia; repozitii se facu cu pretia sa- diatu. Pretiul timbrului cate 80 cr. pen- tra una data se antecipa.

poterile se nisuesce a-si implini catu mai zelosu si creditiosu chiamarea, — pre langa unu pretiu atatu de bagatelu — se intrunesc dintr'unu corpu natuinal de 3.000,000 de suflete, cu vr'o 4000 si cati-va de preoti, aproape 3000 de inves- tiatori si profesori, 1000 si mai bine de totu felul de ampliati si advocati, vr'o 2000 de comercianti si industrianti de cultura mai alesa, si cu vr'o 10,000 de carturari mai distinsi din poporu, — impreuna dara o suma de intelligentia de 20,000 de capete, — unu numeru de 2—3000 abonamente; — dupa ce o data interesa politica-natiunale, despre care avem cele mai eclatanti dovedi — a inceputu poternicu a se destupta.

Promisiunile si ingagiamentele nos- tre facia de on. Publicu alu nostru — le sustienem si — de sicuru le vomu im- plini tote bine; numai indulgintia cere- mu, pentru cascigarea de timpu, de care suferim cea mai sensibile lipsa.

In fine rogam pre on. Publicu, se grabesca cu prenumeratiunile, pentru de a ni face posibile regularea la timpu a espeditiunii si satisfacerea tuturor cu esemplarie complete.

Pesta in 31 dec n. 1873.

Redactiunea Albinei.

Unu cuventu fratiescu,

catra poporulu nostru si conducerii lui din tienuturile fostei granitie militare a Panciovei si Caransebesului!

Apropiandu-totu mai multu tim- pulu de alegere pentru Dieta, care alegere in Panciova are se fie, sau celu pucinu se se incépa vineri, ér in Caran- sebesiu sambata dupa Craciunulu nostru, asa dura in cativa pucine dile, — de- torint'a chiamarei noastre ca represen- tante si aperatori alu opiniunei publice si intereselor celor mari si sante ale poporului — ni impune, a ni redicai grajulu in acestu momentu decisivu, pentru d'a esplicá iubitului nostru po- poru romanu, ca — de ce insemmate este alegerea acesta? si ca — interesulu bine priceputu alu nostru — ce tienuta pre- tinde de la alegorii nostri?

Alegerea de deputat pentru Dieta are insemetatea, ca poporulu indreptat se aduna si-si numesce unu barbatu de incredere alu seu, carele — condescendu-i lipsele si necasurile, durerile si dorin- tiele, se mérge susu in adunarea tierei, unde se facu legile, si acolo se spuna adeverulu, intru catu adeca poporulu cu legile si cu mesurele stepanirei este sau nu — indestulatu, si se conlucra a sustiené sau a schimbá legile si measurele stepanirei, dupa dorint'a si trebuint'a poporului.

De acia se pricepe, pentru ce la astfelui de alegeri stepanirea prin óme- nii ei si-pune tote silintiele, svatuindu si cheltuindu, si chiar amagindu si fortien- du pre alegorii, ca se aléga — nu pre cine ar dorii poporulu, ci vr'unu omu in- crediutu alu ei; adeca astfelui de persoana, despre carea stepanirea scia din capulu locului, ca — aici susu la Dieta nu va des- coperi ne'ndestulare, necasuri si plansori din partea poporului, ci va tiené cu ea si va face marturia ca — tote legile si me- surile domnilor sunt bune si ca poporulu este fericit in tiéra; — pre candu d'alta parte opusetiunea in tiéra, si a nume la noi romanii si serbii, partit'a poporului, sau asa disa nationala, fiindu ea, spre adunca a sa durere, convinsa, cumca de siepte ani, de candu Innalitatu Imper- ratu a datu stepanirea pe man'a Domni- loru de astadi, multe forte multe in tiéra

mergu catu se poate de reu, multe legi sunt forte nedrepte si asupritorie popo- rului si seracime, multe sarcine sunt peste mera grele, multe fapte ale organelor publice sunt chiar nesuferibili, — aceasta partita nationala a poporului staruesce si indémna pre alegorii, se nu se deé prin nici unu midilociu amagitu de argatii stepanirei, se nu-si deé cu nici unu pretiu incredere, la vr'unu omu unel'ta a stepanirei, ci se alega omu incre- diutu alu seu, carele uu va ascunde adeverulu, nici va lingusi faptele cele slabe si pecatele guvernului, ci va apera — fora frica si sfiala — drepturile si dorin- tiele poporului.

Astfelui astadi, in tienutulu Pancio- vei, stepanirea cu ori-ce pretiu recomenda si ar dorii se fie alesu omulu seu, dlu consiliariu Stoiacovicu, despre ca- rele ea este incredintata ca, ori catu de ne'ndestulatu se fie poporulu, nu va avea se teme de critica si mustare din par- te a acelui domnu; — de alta lature par- tita nationala a candidatul si recomenda pre dlu Dr. Politu, despre carele este sciutu, ca — pururi a tienutu cu popo- rulu, pururi a spusu in audiulu lumei retacirile si fara-de-legile stepanirei si ale organelor ei, si pururi a luptatul pentru usiurarea sarcinelor poporului.

Se intielege, ca intréga turm'a ómenilor stepanirei striga si lucra in contra candidatului nationalu; pentru ca se temu domnii de elu, de óra-ce ei se sciui vinovati si sciui poporulu ne'ndestulatu si asupritu, si — sciui ca la Dieta, in audiulu lumei, tote acestea vor se esse pe fa- cia, si va se intialéga lumea si pré nati- atul Imperatut, cumca poporulu nu se bucura de bunastare, si nu este fericit, precum mintiendu — lu-dicu si descrie domnii.

Astadi la Dieta, numerulu de depu- tati ai stepanirei, alesi prin amagire seu- sila, este multu mai mare de catu alu opositiunei, si de aceea domnii de la po- tere potu face — cate rele vor vré cu- tiér'a, ei totu remanu la căma, caci ii sustiene multimea de deputati ai loru; dura mereu-mereu alegendu poporulu barbatu opositiunalu de increderea sa, cu catu se inmultiesce nrulu acestor'a, cu atata mai tare slabesc poterea stepanirei, si la urma acésta trebue se se re- traga si se faca locu alteia mai bune, carea se indrepte legile si politic'a cea gresita facia de popora.

De aceea deci, la alegerile ce ni stau inainte, poporulu nostru, déca-si pricepe interesulu si detorint'a, elu trebuie se se intrebe, punendu man'a pe ini- ma: óre poate se fie elu indestulatu cu legile si faptele stepanirei si cu portarea organelor ei — facia de sine?

Si deca inim'asi cugetulu curat uva spune, ca poate se fiesi ca este indestulatu, ca — n're plansori, doreri si dorintie, ca prin urmare se semte detoriu cu incredere si recunoștiinta facia de stepanirea domni- loru unguri de astadi, — atunci, dar numai atunci poporulu, catu va fi ohiamatu a-si da votul la alegerea de deputatu, poate se tienu cu candidatul stepanirei, cu dlu Stoiacovicu;

er dea in contra, poporulu in multe privintie se va semti nedreptatut si asupritu: atunci elu ar face cea mai mare nebunia, ar face chiar o tradare de sine, de n'ar tiené si vota intregu intregutu cu candidatul nationalu, cu dlu Dr. Politu.

Vai de acel popor, carele nu-si pricepe acestu dreptu si aceasta santa detorintia! Unul ca acel'a in veci va fi

unel'ta, turm'a necuventatoria a domni- loru, pre care acestia dupa drag'a loru placere, in veci o voru tunde si mulge si — duce la junghiare!

Astfelui de nepricepere este cauza, ca — unele popora sute de ani jacu in jugulu robiei, pona candu la urma se prepadescu ca vai de ele, ca nisce misie si ticalose!

De aceea noi, in acestu momentu din urma, tienuram de detoria a nostra, a ni redicá grajulu fratiescu pentru d'aspune acestea poporului, spre inventiatu, spre binele lui.

La Caransebesiu candidatul parti- tei nationale este multu vestitulu si ma- ritulu romanu, generalu Traianu Doda. Astfelui astadi, in tienutulu Pancio- vei, stepanirea cu ori-ce pretiu recomenda si ar dorii se fie alesu omulu seu, dlu consiliariu Stoiacovicu, despre ca- rele ea este incredintata ca, ori catu de ne'ndestulatu se fie poporulu, nu va avea se teme de critica si mustare din par- te a acelui domnu; — de alta lature par- tita nationala a candidatul si recomenda pre dlu Dr. Politu, despre carele este sciutu, ca — pururi a tienutu cu popo- rulu, pururi a spusu in audiulu lumei retacirile si fara-de-legile stepanirei si ale organelor ei, si pururi a luptatul pentru usiurarea sarcinelor poporului.

Despre acea parte deci, deplinu suntemu linisciti. Cu atata mai mari in- grigiri insa si insufla alegerea din Pancio- va, si adeca — éta pentru ce:

Sunt inserisi si verificati alegorii cafti 9600. Dintre acestia diumetate sunt serbi, ér cealalta diumetate: nemti, unguri, bulgari, slovaci si — vr'o 1100 Romani.

Fiindu deci ca stepanirea se radima pe nemti, unguri, bulgari si slovaci, parti- ta nationala, adeca a poporului, cu dlu Politu, ar fi se se radime pe serbi si pe romani, cari au acelasi programu natio- nale si dorescu acelesi drepturi. Fratii serbi — intr'adeveru si tienu catu se poate de strinsu — toti la o lalta; dar unii fruntasi, bisericesci si mireni, ai Romanilor, superati pre serbi pentru portarea loru facia de noi la despartirea biseri- césca prin comunele mestecate, din cu- getu necrestinescu de resbunare, firesce sustienuti si indemnati in totu modulu de domnii magiari de la potere, — au isbu- titu ici colia a desbate poporulu nostru de la partit'a nationala si a-lu ingagiá contrarilor comuni ai nostri, domnilor de la potere!

Lucru ne mai pomenit.

Pentru asupriri si nedreptatiri par- tiale, prin pucine comune, domnii con- ducerii romani uita caus'a cea mare, si — vrendu a scapá de muscaturale unoru catielandri, se arunca in gur'a deschisa a lupilor nostri!

Dicu — seracii de ei, retacitii si amagiti ai domni ai nostri, ca — atata de afundu se sentu ei vatemati prin portarea serbilor in comunele mestecate, in catu mai voru se cada si se patiesca ru- sine cu serbii dimpreuna, de catu se ajute a reesi candidatul nationalu dlu Politu, carele e serbu; si ei in patim'a loru órbă — nu baga de séma ca, si candidatul guvernului, dlu Stoiacovicu, este serbu, si inca serbu dintre cei mai netoleranti facia de noi, carele reesindu alesu prin ajutoriulu Romanilor, perderea si rusinea este indoita: o data pentru ca a rees- situ alesu ca incrédiutu alu nostru omulu stepanirei magiare, catra carea nici unu Romanu cu mintea si inim'a la locu, du- pa tristele patianii de siepte ani, nu poate se aibe incredere; er a dô'a, pentru ca

am și ales un serbu, tocmai nesuferitori de Romani!

Dar noi — dămu iubitului nostru popor și conducețorilor și celor credințiosi, să pricepe — doare:

Antaiu, că — ori ce impacțiuni am facut noi pana acum cu Serbi, ori ce favoruri am căscigatu noi de la ei, si ori ce speranțe mai nutrim noi pentru viitorul facia de ei, — tôte sunt *numai prin partea națională*; căci — numai barbatii acesteia sunt scutiti de influențele daunărești de susu, numai ei pricep interesul fraternității cu noi, numai ei, bucurându-se de incredere poporului serbescu, sunt în stare a aduce sacrificia pentru bună intelecte cu noi.

A dō'a, că — ori cătu de grele și asuprătorie ar fi nedreptățile suferite ici colia de la serbi, acelea nici pe de parte nu se potu asemenea nenumăratoru și nespuselor apesară, ce ni se facu prin politică și legile și portarea domnilor magiari de la putere! Nedreptățile din partea ierarchiei serbesci ne-au slabit și necagîtu, si ne mai necagescu ici-colia — dōra și astadi: nedreptățile ce ni facu domnii magiari — sunt chiar de a-ne nimici!

Si-apoi in fine, socotiti dvōstra, amatilor frati de unu sange, că — *daca cei de susu, domnii atotu-poternici, ar iubii si ar voe dreptatea, b̄re s'ar potē aflo unu serbu sub s̄bre, care s̄ne faca nedreptate?*! Dōmne feresce! Cei ce ni facu nedreptăți, ori că nu pricepu că ni le facu, ori că — sciu cumca aceleapla cu vor fi incuițiiate colo susu la domnii stepanitori.

Si acum, pentru astfelii de nedreptăți, alegorii nostri să-si resbune — sprinindu tocmai pre urdorii reului! Si — mai de parte, să-si resbune, facendu rusine si stricatiune intregei națiuni!

Cu potintia, intelectu, de omenia șre se fie acēstă?

Dar mai de parte: sciti că atare portare, din atare indemnu, este o vătare de mōrte pentru tiéra și chiar pentru națiunea magiara! Sciti că aceia, cari astadi, pentru vatemări din partea serbilor, si-vindu sacră loru cauza, unindu-se si votandu pentru domnii de la putere; mane, dandu-li-se prilegiu, pentru cumplitele vatemări din partea domnilor magiari — vor fi gata a se uni in contra poporului si națiunei magiare măcar cu portile iadului!

Acestă nu e caracteru nici patrioticu, nici moralu.

Noi — suntem cei mai ageri, dar loiali contrari ai domnilor magiari; noi să potem, in momentu ii-am trantă de la putere, pentru că ii tienemu periculosi poporului si patriei: dar — pentru peccatele domnilor si vatemărilor ce ni facu ei, noi nici candu n'am dā ajutoriu strainului in contra poporului magiaru!

Acēsta loialitate, acestu patriotismu predicămu noi și iubitului poporu romanu.

Dar — mai aproape, granită, graniță dragă de ea, cum ar stă ea in facia unei alegori guvernamentale in Panciova?

Eca cum: Poporulu granitiei in Titelu si in Biserica-alba, a strigatu cu glasul inaltu prin alegorile sale, că — *nu este destulat de felu cu s̄rtea ce i-au croit o domnii magiari; că elu — prin ruriile de sange ee a versatu pentru patria si tronu de 100 de ană si mai bine, a meritatu altă, mai buna s̄rte, a meritatu drepturi si scutiri mai adeverate, chiar și la impartirea padurilor si patenților — mai buna luare in séma;* — da, acēstă a strigatu poporulu granitiei la Titelu si la Biserica-alba, a strigatu atătu de tare, incătu să-a auditu in diu-metate de lume si pona susu la Nalțatulu Imperatoru; si acuma granicerii romani in Panciova să mărgă la alegere pentru dlu Stoicovicu si să dica: *Nu e adeverată; noi n'am meritatu altă, mai buna s̄rte; noi nu poftimă altă, mai bune drepturi; noi — ticalosi am fost, ticalos suntem si ticalosu vremu să remanem — in veci; căci acēstă este fericirea noastră!*

Cine ar cutesă să svatușca si recomende poporului nostru astfelii de tie-nuta rusină?

Noi nu; si de bunăsema nime cu minte si de omenia; de aceea noi din inima curata dicem poporului nostru din partie Panciovei: *Totii cu totii, căti sunteti inscriși cu dreptu de alegere, și căti aveți in peptu-ve măcar o schintea de suflet romanu si creștinu, să fiti viitori după serbatorea Nascerii Domnului in Panciova la alegere si să statii ca stenul de pătra in tabera partitei nationale, si să ve dati votulu pentru candidatulu national, strigandu cu glasu inaltu:*

Se traierea dlu Mihaiu Politu, deputatulu cercului Panciovei!

V. Babesiu.

Budapestă, in 31 dec. n. 1873.

Astadi foile domnilor, atătu cele guvernamentali cătu si cele opuseționali, ca in ultimă dia a anului, aruncă priviri retrospective asupra acestui periodu de timpu, și trece in istoria sub numirea de 1873.

Tôte recunoscu, că — n'a fost anu fericiu, ci plinu de neasuri, desastre si suferințe pentru popora.

Memorable este cea-ce scriu si recunoscu organele guvernamentali; „P. Napló” suspina astfelii:

„Căta nefericire s'a gramaditu pro capulu nostru in acestu anu! Cătu de lungu siru alu ruinelor in tōte directiunile, atătu pe terenul economic, cătu si pr̄ celu social! Cătu de pucinu succesi alu straduinișelor noștre pre campulu politicu si financialu! Si asiā mai de parte.

Dar — acestu organu principale alu deákistilor nici in viitoru nu are tocmai bune speranțe; si viitorul i impare posomontu; cu tōte elu svatuesce: *munca si perseverantia barbatăcea, si patriotismu foră interesu particulariu; căti numai prin atari in fine s̄rtea se va întârce spre bine.*

Si mai trista este icona ce ni e prezentă „Reformă” despre experiențele anului ce se încheia. Aceasta iconă intrădeveru este desprăta! Eca căte-va trasure principali din ea:

„Ce a fost acestu anu?

Există ceva, la care am poté reprivi cu indestulare, există ceva edificare in activitatea noastră, nu șre mai multu am derimat, de cătu ce am redicatu? Conscientia națiunei, umilită a ajunsu la terminulu timpului; poterea poporului se astă langedită; creditul este sparta; cugetul si bunulu semtiu se astă batjocurite; căci patriotismul si poterea noastră s'a dovedit slabă; mintea si vointia par' că ni-au inghetat; in dar cautămu barbat de statu; pe guvernul nostru de astadi lu sustiene lipsa de capacitate si de curagiu, si tocmai acēstă si partile; autoritatea stepanirei abia este cătu o sementia de mău, si legaliția pucina omenia are naintea poporului!

„Si — cine este cauza acestoră? Dōra că s'a sculat profeti mintinosi, cari au amăgitu opinionea publică? — Nu; nici o data tiéra ungură nu a fost mai pacinica; a fost blanda si usioru de cărmuitu.”

Nici recoltă rea si epidemiu nu au stricatu pacea; — — — ci cauza e: *nepotintă, necapacitatea, gresietele si retacirile propriile domnilor magiari.*

Eca vi adeverulu, spusu verde, de inesi organele domnilor!

Eca intarite — cele ce noi strigămu si serimu de siepte ani!! —

Budapestă in 18/30 dec. 1873.

Inca de sambata săra petrecuta mai multi membri ai ministrului Cislaitanu, cu ministrul-priședinte Auersperg si eu ministrul comunu de resbelu, aici in capitala Ungariei si tienura dese conferintie cu ministri Ungariei, sub presedintia Msale, cum se dice, in cestiuni mai vertosu militare. Este vorba de a regula in contilegere niscuri diferintie, esate in institutul honvédilor si inter armata regulara comuna, precum si de a combina unu proiectu de lege pentru regularea inortelării armatei. Altii vor a sci, că s'a răuerandu si despre alte cestiuni de importanță politica. Adeverulu va est — credomu — mai tardiu la lumina. Astadi săra domnii ministri nemți returnă la Viena —

Budapestă, in 18/30 dec. 1873.

Despre cas'a magnatilor unguresc — noi nu ne-am dedat a vorbi, pentru că ea ordinarmintea nu numara. Luamu insa cunoștiua despre manifestatiunile ei straordinari, căci — privindu la pusătinea ei mai nalta, tienemu cumca atari manifestatiuni pururiă au o insemnătate caracteristica pentru timpu si imprejurări.

Abia sunt 5—6 septemani de atunci, candu in urmă descoperirilor despre miserabilitatea financiilor, creditului si peste totu a autoritatii regie ungurescă in Europa intrăga, Cas'a de diosu, casă speriată dintr-un somn dulce, trasari cu indignație si — foră diferintia de partita incepă a-si manifestă nemultiamirea cu guvernul lui Szlávý, mai vertosu facia de coi doi ministri cu bugetele cele mai mai mari — adeca Kerákopolyi de la finanțe si Tisza de la comunitatiuni: si atunci, in medilocul atacurilor omnilaterali, Cas'a magnatilor fu, carea ca si după o parola mai nalta, pasi la medilocu aperandu si sprinindu pre Guvern, in care consecintia apoi se si puse stavila torintelui ce amenintă să meture foră crutiare acestu ministeriu cu tōte creati unile sale.

Destulu că — pericolul s'a potolit, ministeriul si-a aruncat din caru, preda molochului nemultiamirei generale — pre Kerákopolyi si Tisza, si — astfelii s'a căpătu si a salvat si — lumea incepuse a crede că — deocamdata — pre unu timpu șre-care tōte vor merge erași cursulu loru indatenat, deal cam fortat.

Ce e dreptu, Cas'a representantilor, chiar in momentul prorogarai sale pentru feriele serbatorilor, mai dede ministeriului inderectminte o lovitura aspră, carea in splatatiunea ei nu șre fi decătu *unu votu de blamă*, adeca prin denumirea comisiunii de 21 spre a deliberă asupra schimbărilor necesare in sistemă, in sistemă pre care guvernul a creat si sustine ca unu ce non plus ultra alu conceptiunilor sale politice si patriotice; dar după ce organele guvernului sciura să sucăsca lucrul astfelii, incătu — par' că chiar acēstă, pentru justificarea sa ar fi dorit u acea comisiune, veninulu acelei measure parlamentare se credea pa'alizată.

Si acum de o data, ca nesce fulgere din seninu, resunara din siedintă de ieri, 20 dec. o multime de voci, age u criticări si condamnări a Casei magnoatilor! Veni adeca la desbatere bugetulu pre anulu 1874, si aci — căti dintre Escilintie si Illustratii se scoala, toti sciura să spună căte o sentintă asupra asupra capului bietului ministeriu; toti se planseră pentru procedură cea rea si mesurole cele gresite ale guvernului, toti — ca la o inspirare mai nalta — si manifestara temerile si ingrijurile pentru viitorul, facia de acestu guvern, mai ieri-alalta-ieri cu zelul aperat! Si lordii nostri numai pe langa astfelii de manifestatiuni de ne'neredere votara bugetul!

Lumea se întrăba: Ce va să inseamne acēstă?

Este curat, ca si cum, după ce s'a salvat odata acestu bietu ministeriu ruinatoriu de tiéra, poterile mai nalte ar incepe a se teme, nu cumva elu să se reculegă, să-si vede pe cetele si se ambele a se îndreptă. Să cum să spiritul celu reu, datatoriu de tonu in tiéra, după cum a voit a sustine acestu guvern, in tocmai ar voi acuma a sustiné și nemultimoră si ne'neredere publică!

Vinu deci domnii cei mari si mi ti-lu fréca pe bietulu guvern, de sermanulu nu mai scia, că — unde i este capulu?

Confuziunea — in locu să dispara — cresc.

Budapestă, in 16/28 dec. 1873.

Lucru demnă d'a fi cunoscutu si apre-tinutu.

Este sciuțu că in Boemia intre deputații naționali opuseniunali s'a escatu scisiune; 28 dintre ei s'a taiat de catre majoritatea condusa de Rieger si Palacky, si s'a pronuntat pentru intrarea in Dietă din Praga, adeca pentru activitate, desi opuseniunale. Dar ei, acești 28, totusi au avutu bună-cuvintă, de a-si depune mandatele si de a apela la alegorii, pentru ca acestia să decida prin noua alegere, deca politică loru este buna si placuta poporului, său ba.

Deja pana acumă mai multe colegie de alegorii, tienendu conferintie, s'a pronun-

ciat in contra fractiunei, condamnându scisiunea, si — inca nici unu colegiu al lui n'a partinu pasiulu fractiunei, dice partit a junilor.

In acestu procesu electorală de siune este memorabile votulu ce emisă giulă alegorilor din cercul Coline Courjimului, unde conducețorul fraciului Sładkowsky, a fost deputat. Acela suna:

„De la primul inceputu alu măstre naționali, Concordia a fost devăstra comuna. Cu respectu si dimire printră i nostri la concordia nostra, si eram mandri de ea, si ori unde, in privire unci cestiuni, se nascea divergență, opinioiu intro noi, spiritul concordia carele invingea si nu lasă nici de ce din divergență de opinioiu să se nasca binare si imparechiare daunăsa intre noi.

Cu indignare vedem astazi in noua amintita aca concordia, si aca enunțăm, că vo nu ca concordia aici să remaină si mai de parte intre noi unde noi vom alege pentru Dieta si pentru naționala imperială numai pe acel carele ni va fi recomandat de barbatii credere ai deputatilor nostri, in a cărui frunte e Dr. Rieger, si care se va deschide, ca in cestiunile politice si naționale — mai cu evenimentul, ci si in faptă se va majoritatea deputatilor naționali.”

Intocmai astfelii de pronunția fecera in 24 dec. alegorii din Lysa, si fost ales un nainte V. Vávra, deosebre acum alegorii dieu, că — numai comandarea lui Rieger si Palacky i-a incredere, mai adaugandu că, deoarece si diferite opinioiu in privinta oportunității său ne'entrării in Dietă, totusi in privinta nu e si nu șre să fie diferintă, ca — alegorii toti trebuie să-si subordone parerile loru particulari votului lumii competente alu lui Palacky si Rieger, băloru de incredere probati ai națiunii.

Asă se lupta cu onore pre campalnicie parlamentari, ér nu cu mintinu facu deákistii — si muli altii ai nostri.

Din Bucovina.

Cernauti in 18 dec. 1873

Este scopu ori casualitate? — nu se destulu că in ună si aceeași, Foaia pentru națiuni a „Consistoriulu episcopal” din nauti, ba si nemedilocutu ună după comunicarea eparchiei urmatori le intări:

„Nr. 4499. — Inaltul Guvernarei au împărtasit cu emisulu din 10 dec. 1873, nr. 8903, precum urmădă:

„Prin inaltul emisul din 24 dec. 1873, nr. 12,633, a comunicat E. Sec. Ministrul alu cultelor si inventariului după descoperirea Domnului ministrul grecu-unguresc alu cultelor si inventariului din 18 a. a. l. nr. 25,901, Maiestatea c. si r. Apostolică, prin pr. naltă Sa Reluare din 17 septembrie 1873, s'a indus pre-gratosu aprobă alegorii Episcopul gr. or. alu Aradului Procopiu Iacobovicu Archiepiscopu si Metropolitul gr. or. nescu; despre ce eu cu acēstă pre consiliul gr. or. metropolitanu lu incunoscere. — Cernauti, 10 oct. 1873. — c. r. P. siedintă alu tierei: Pino m. p.”

„Acēstă se vesteste cinstiștilui alu diecesei acesteia spre scientia. Din ciliul consistoriului Metropolitanu alu Bucovinei, Cernauti, 19 noiembrie/ 1. octombrie 1873. Blajeviciu, m. p. Ilasieviciu, m. Si-apoi, cum diseram, nemedilocutu acēstă: —

„Nr. 4908. Inaltul slavitudu pre alu Tierei a împărtasit consistoriului emisulu din 4. dec. 1873, nr. 1979 urmărește: „A. Sa c. si r. Maiestatea Apostolică s'a induratu pre-gratosu aprobă in pr. naltă Sa otarire din 13 noiembrie 1873. Domnul Archimandritu diecesan filiu Bendella de Archiepiscopu si Metropolitanu in Cernauti. Despre acēstă am ordonat in urmă inaltului emisul alu ministeriului de culte si inventariului din 20 noiembrie 1873. Blajeviciu, m. p. Ilasieviciu, m. Si-apoi, cum diseram, nemedilocutu acēstă se incunoscintie a pre-cuviosă băboare manastirescă si totu pr. vrednicului alu Archidiacesei spre incunoscintarea dreptămaritorilor Eparchioti. — Dela Consistoriul Metropolitanu*) alu Bucovinei. Cernauti,

*) Consistoriu metropolitanu? De unde si pana unde? Se vede că ei ce

cu privire la formalitatea oficioasă și la Consistoriul Bucovinei, în care este Decasteriu cum de multă oprimă consecinția tenace în — neconvențională neregularitate, — nu pentru bisericii noile la începutul comunică năștre acestia, că — nu se ștun, ore la casă sătăție făcă, de în unul și același ba chiar același patraru de călătorie după oală se impărtășește Episcopul aceste sciri; ci de aceea, că locuitorii unor lărgi altă destinație spontană facă ceteriorii nescari cugături românilor: „*probare a alegerii președintelui bisericesc naționalu*,” a unui Metropolit din altă parte — „*denumirea*;” măsuri sunt de aceeași confesiune, în același imperiu, după aceleși legi! Mai încolo că: unu Metropolit este, ca fost Episcop în Arhiepiscopuș Metropolit; era celalalt, forsă și fost și de Episcop, se denumește în „*Arhiepiscopu și Metropolit*”, casi cum treptă de episcop ar fi nimică, peste care se poate trece — forsă și scrisul canonicește! — de unde în fine urmări că, ar fi să nu se știe mai pentru Cernăuți, au și pentru Bucovina să fie parintele Bendella Arhiepiscop și Metropolit; ori poate și pentru Bucovina, și Dalmatia; au numai pentru Bucovina? Să cădă, că Arhiepiscop și Metropolit alu Cernăuților parintele Bendella, de aci încolo denumește și alesu în Episcop?

Lasandu noi însă aceste totale, — căci nu altfel merge, unde se abate dela viața normală și bine semnificată prin ce pozitive și prin prăscă, — orbocândinu — într-o tiere, unde elu urmăresc aceleia nefavorabili, deca spre asemenea în secretu acelle scopuri, nu vră să se semă pre cei competenți și dreptuști. Nu poate și orbocarea nici candu spre nimenii, producându ca pururiă numai nerecreere și instruire; și cu deces mai vertosu, în biserică unde am dice, delicateția raportului inspectorului sufletește și pastorii cere cea cea deplinează nerecreere, ba chiar amărte recipere.

Lasandu însă, cum disci pentru acum parte — coelalte, să te ocupămu pucinu „*denumirea*” parintelui Arhimandritu illa în „*Arhiepiscopu și Metropolit*.“ Adu cui? — Această ar fi primă între Dar cătu ne privește pre noi Bucovinei, cum și astă dată cu multă parere de rebus se constatăm, de nime, nici într-o mă bagăti în séma, și inca nici din mă de vedere alu legalității, nici chiar alu sită, — vedévom inca destulu de timpu în cătu privesc pre Précuviosia Sa parintele Arhimandritu T. Bendella tocmai nu amu a ne apropiă de dreptul viitorului, inca alu lui domeniul este, putendu elu să ni spuna: — ce am avut de temu de speranță de la Précuviosia Sa.

Inca aici și mai antâi nici se impune barea: cine pe basă unei atari denumiri parintelui archimandritu în „*Arhiepiscopu și Metropolit*” Bucovinei, — foră și într-o mă macăr cătu de pucinu, — va să indeplinește consecrarea în episcopuș Metropolit? respective: cine i-va dă, că arhierescă? Dupa care lege, in ce mă si forma?? —

Am cunoscut în unele diurnale din România chiar și de dincăi și inca în germane, competenția „de jure,” spre a constitui parintele Bendella de Episcopuș Bucovinei — și a Metropolitului Iasiloru, fiindu-i și Bucovina și astădi canonicește, după totușu dreptul sub Metropolia Sucevei, carei Metropolie numai resiedintă de unu timpu în Iasi. Si acestu Metropolit avându parintele Bendella a fi Măditu in fapta, fia numai alu Bucovinei și alu Dalmatiei, ci numai titulariu, ar ba chiar ar fi și detoriu „*caeteris approbibus*,” foră de nici o rezerva să-lu concredie.

Metropolitul Sibiului? Această cauza Metropolită în tōte canonice, trebuie să se respecte canonicitatea, și despre o parte să nu calce în drepturile Metropoliei Sucevei și ale eparchiilor Bucovinei, căruia denumirea parintelui Bendella nu a participat nici de cum; — era despre altă, să nu calce nici în drepturile Metropoliei Carloviciului, carea de pre urma, avându a i se rumpe Dalmatia din corpul ei hierarhic canonice, a declarat că atare prin consensul atâtălui Dalmatice cătu și alu tuturor Episcopilor sei sufragani, cumca nu poate să indeplinește o consacrație de Episcop, carelo pe langa opunerea expresa a eparchiilor Bucovineni, are in contra-si pre toti factorii competenți, era pentru sine — nemică altă, de cătu unu folosu personală adeca folosul titlului de Metropolit prește Bucovina și Dalmatia.

Aici, în labirintul acesta de confuziuni preste confuziuni, gramadite de o parte prin scopuri straine, contrari bisericei și națiunii noastre, era de altă prin plăceri și poftă numai personală și temerari, — aici am dorit să știmu: cine și cum ni va aduce firul Ariadnei, deca e, că să mai considerăm sănătă nouă Biserica cu drepturile ei ne-alienabili și cu — imperiosele ei postulate! —

Dietă Ungariei.

In siedintă din 21 decembrie a casei reprezentantilor, după cele formale și după presedintele insinua unele potitii; L. Simonyi îndreptădinea cătra intregu ministeriul și interpellatiune — in cauza căii ferate de Ostu. Min-presedinte Szlávy respunde, că cauza nu poate să se lasă în această cauza acum, nefiindu inca terminata desbaterea asupra bugetului; după feriele serbatorilor o va face inca această, candu — după cum speră densulu, regimul va potă veni înaintea casei cu propunerii concrete. Casă i-e la cunoștinția responsului lui S. Idv. G. Nagy interpelădinea într-o ministeriul în cauza calamitatii ce domnește în tiere, și carea apăsa mai multu pre proprietarii și industriașii mici — in urmă referințelor celor grele economice și financiare, întrebându-lu deca are de cugetu a ajută acestui reu, după cum s-a facutu această in cealaltă parte a imperiului. Se transpunе ministrului — presedinte.

Ernst Simonyi face cauci o propunere in cauza căii ferate de ostu și pretinde, că in diu și urmată se pună la ordinea dilei: desbaterea asupra propunerii comisiunii financiare pentru a se alege o comisiune de 21 de membri, referințele acestei comisiuni Colomanu Szell recomanda primirea acestei propunerii.

Colomanu Tisza primește această propunere, desi vede într-o numai unu experiment. Mai vorbesc mulți in această cauza, dar neinteresandu-ne pre noi nimică mai deosebită de trecește cu vederea. La votu se primește alegerea unei comisiuni — și se păsiesc indata la acea alegere.

Publicandu-se rezultatul alegorei, l. Helly arăta, că e nemultămitu cu acelu rezultat și că cu ocasiunea acestei alegeri s-a procesu mai multu după titlul de „*Eccellență*,” decât după capacitatea singurătăților individi.

Presedintele anunță apoi, că înainte de anul nou se vor mai tine inca 2 siedintă scurte. Dicindu apoi că nu poate să, candu va potă tine casă primă siedintă meritorie, răga pre deputati ca pe 12 ianuarie 1874 să se afle aici in capitala. Se impoternicesc apoi presedintele a felicită pre Maiest. Sa la anul nou in numele casei, și siedintă se încheie.

Kollmann Tisza dice, că densulu nu poate votă pentru acestu proiectu, din motivul că prin respingerea acestui proiectu, regimul actual ar fi silit să repăsiește — ceeace ar fi primul pasu pentru imbunatatirea stării financiare. Densulu nu are nici cea mai mică nerecreere in acestu regim, nici nu crede, că acelă ar fi în stare a ajută relelor, de cari patimesc tiere.

Pentru imbunatatirea situației actuale se ceru fapte. Dela acestu regim inca nu se potu accepta atari fapte și din acelu motivu, că o parte din aceste fapte ar trebui să se îndrepte spre ruinarea a totu ce s-a lucratu dela 1867 înălți sub titlul de reforme — unu lucru, ce nu se poate presupune la nimenea. Sub împregiurările, in care se află astădi iustitia și administratiunea inca sunt puciniane pentru imbunatatirea acestei stări miserabile.

Min-presed. Szlávy nu voiesc a reflectă antevorbitorului la împregiurarea, incătu adcea merită elu și consocii lui nerecreere; spune inca, că pe calea începută va lucea și de aci înainte și speră, că in decursul anului viitoru se va potă restabili bilanțul in bugetul statului.

Gavr. Ugron vede salvarea tierii numai într-o reformă radicală, politica și sociale. Politica, ce o a urmatu regimul pana aci a fost îndreptădinea numai spre promovarea coti — carierelor și a corupțiunii. Regimul părăsindu la tota ruină tierii, unu atare regim nu merita nici o incredere, respinge deci proiectul din cestiune.

Colmanu Ghyczy votădă pentru proiectul din cestiune, după arăta că in prezent sustinerea regimului la potere este unu *malum necessarium*.

Vilhelm Tóth într-o cuventare lungă aperă pe regim — dicindu că nu este consultu a judecă unu guvern numai după rezultatul său neresultatului, care l-a avut elu in acțiunile sale — fară nici o considerație la împregiurări și la timpu. Elu aperă pre regim, și sustinerea la potere a partitei astăzi dominante, adaugându că densuln in desmembrarea acestei partite nu poate privi altă, decât unu Mohaci alu intregului parlamentarism unguresc. Votădă deci nerecreere guvernului și acceptădinea proiectului, ce este la ordinea dilei.

Csernátony L. nu acceptă proiectul și dice, că o stabilitate in lucruri bune este totu de a ună de dorit; stabilitatea unui regim slabu inca nu poate fi nici odata de folosu pentru tiere.

Min. presed. Szlávy, vorbindu într-unu tonu fără modestu, dice că nu poate primi acceptarea proiectului bugetarii de catre Ghyczy, asia precum l'u motivă densulu; răga deci ca mai bene să nu votădă decâtă se votădă într'unu atare modu.

Colomanu Ghyczy dice, că densulu nu votădă bugetul — după cum i ar place dora regimului; ci după propriu sa convicție, după cum si o a desfășurat.

La votare se primește acestu proiectul și in generalu și in specialu, cu ce apoi siedintă se încheie.

In siedintă din 22 decembrie a casei reprezentantilor, trecându-se la ordinea dilei: desbaterea asupra propunerii comisiunii financiare pentru a se alege o comisiune de 21 de membri, referințele acestei comisiuni Colomanu Szell recomanda primirea acestei propunerii.

Colomanu Tisza primește această propunere, desi vede într-o numai unu experiment. Mai vorbesc mulți in această cauza, dar neinteresandu-ne pre noi nimică mai deosebită de trecește cu vederea. La votu se primește alegerea unei comisiuni — și se păsiesc indata la acea alegere.

Publicandu-se rezultatul alegorei, l. Helly arăta, că e nemultămitu cu acelu rezultat și că cu ocasiunea acestei alegeri s-a procesu mai multu după titlul de „*Eccellență*,” decât după capacitatea singurătăților individi.

Presedintele anunță apoi, că înainte de anul nou se vor mai tine inca 2 siedintă scurte. Dicindu apoi că nu poate să, candu va potă tine casă primă siedintă meritorie, răga pre deputati ca pe 12 ianuarie 1874 să se afle aici in capitala. Se impoternicesc apoi presedintele a felicită pre Maiest. Sa la anul nou in numele casei, și siedintă se încheie.

Temislöra, in decembrie 1873.

[†] (Starea investitorilor romani confesionali ...) a devenit inspirația de cele mai grele ingrijiri pentru toti cei ce se interesează scolă nouă confesională și do-

progresulu in cultura alu poporului roman. Abia ni mai poate fi iertatul a tacă despre această cauza, foră să pecatumul greu. Nu numai legea ucidiatoră de cultură naționale, dară acuma și anii cei rei, volnici organelor politice, cu privire la incassarea salarielor investitorilor, și in fine — in multe locuri — si nepasarea poporului apăsa asupra bieților investitorilor ai nostri și prin ei asupra scolelor și culturii naționale. In această privință este admirabilă nerecreere guvernului magiaru, pre cum de alta parte evidentă tendință a lui, facia de scolă confesională și națională, nemagiaru. Guvernul prescrie scolă, prescrie studiile de investitură, prescrie salariile investitorilor, dar deține și ajutorul alu seu, daca scolă este confesională, și prin urmare — medilociu apăsa scolă confesională la pamentu, ca să o nimică. Cauza — firesc — nu este, nu poate să fie altă, de cătu ca — apoi să comande poporului redicarea de scolă comună, și

multane, unde comună să plată bine pe investitori, dar — nu pentru sine, ci pentru straini, neavându ea dreptul dăsi alege pre investitori, nici dă se cultivă după acum poftesc legile bisericesc. Astăa s'a arestatu din partea „Albincei” de repetite ori, si nu credu să mai existe unu romanu, care să nu se fia convinsu, cumca este într-oareveru asi.

Destulu că cu tōte acestea, pana acu de-jă am ajunsu să înregistramu fapte fără triste, despre investitorii și scolăle noastre confesionale.

Cu pre rare exceptiuni, investitorii nostri mai in fiecare comună au restante salariale de căte pe unu anu și mai bine, si daca să capeta căte ceva, apoi capeta căte pe 2—3 luni, in cătu nu li ajunge nici pentru panea uscata.

Astfelui de urmare a fost cauza, că pana acu de-jă trei investitori din acestu comitat, pre cari ii cunoscu si ii potu numi, s'au vedințu siliti a demisii din posturile lor, ca să nu pere de fome — si cu tōte că sunt junii de poteri si unii dintre cei mai apti investitori, au trebuit să-si caute alte invăză de existență.

Alți investitori erau au facutu incercări, ca să-si incasă salariale pe cale judecătială; rezultatul inse nu castigăra, si de altă parte s'au urit cu comună intr-oată, in cătu pe intrecute se asternu plansori confesionali asupra lor, pentru că „conturba pacea si liniscea,” etc. etc.

Ei bine ce ne astăptă, daca aceste metechne si barbarii vor avea o durată mai lungă, daca poporul nu va devină inca la convințarea, cumca daca platesc pe investitoriu, luminarea mintii sale o platesc, carea aduce poporului mai multu de cătu ce face salarialul investitorului. Pana candu mai astăptă cinea-vă a se convinge: că astăzi investitorulu trebuie să fie in comună; că comună, aibă ea scola confesională ori comunala, totu ea trebuie să-si platește pe investitorulu său pe investitorii sei! Si standu astăzi, ore nu e mai bine, nu e mai frumosu, ca comună, daca o data ea si totu numai ea platesc pe investitori, să-si sustina pe investitorii confesionali, cari aterna de la ea, prin ea se alegă si investia pre scolari in limbă si religiunea pre cum comună insa-si dorescă? — pana candu din contra, daca atare comună si deschira scolă de comunala, atunci comună are să platește pre investitorii bine, si regulat, daca n'are nici unu dreptu, nici la alegerea investitorului, nici dă intră in scola si a controlă.

Cunoscu bine starea si sericiu din tim-pulu presintă a poporului. Seu si aceea si vedu cu ochii, cum „execuția” trage românul si sumanul din spate, că-i vinde bouu din jugu si semonatură pamentului, si cum pre adosea se intemplă, că din execuție mai multu se bagă in pungă executoriul, de cătu in casă statului; ma să ne intipuim aceea, că cum ar fi ore poporului atunci, candu i-ar mai veni a adouă „execuția” pe capu, adeca si pentru investitorulu comunala!

De aceea nu potu din destulu indemnă poporul, ca insu-si să se nimuiesca din responderi a-si plăti de buna voia pe investitorii sei, si să nu astepte pana candu domnii i vor trămite in locul investitorului confesionalu — unu comunala si i vor lua apoi lăpădă prin execuție!

De alta parte era, nu invinsu atâtă pe poporul lipsit de mediloci, cătu pe acei antisti comunalii, cari eu tōte că si densii sunt din popor si sunt confesionali, cu tōte că nime pe lume nu-ii poate opri intru sustinerea investitorilor si scolelor confesionali, se facu ei mai vertosu nepasatori facia de această cauza, si prin acăstă devinu neamicii cei mari ai națiunii si chiar ai fililor proprii!

Să nu ni dica nimeni, că — „nu se poate;” căci i-am raspunsu simplu: daca totu acum, in acestu timpu găru de sericiu, se poate incasă salarialul notariului, alu judului si chiar alu servitorilor comunalii, ore de ce nu s'ar potă incasă si bietulu salarial investitorilor?

In fine, cauta să facu atentu pe poporul nostru si pe antistiti comunalii inca la urmatorele impregiurări.

Sunt mai multi domni străini in acestu comitat, adusi — Ddieu scie de unde, ca să

se învătuiescă între noi și de la noi, și acești dd. la ori ce ocasiune, prin vorba și prin pena, pasiesc naintea publicului ca svatitorii, ca voitorii de bine — chiar și ai romanului. Acei dd. acăstă n' face din inima curată, ci ca să seducă poporul; neci o facu acolo, unde ar trebui, și unde ar ajuta întrădeveru poporului, ci o facu ca să facă „*stara'ntiera*” ca să li mărgă vestea 'n lume, că sunt *liberali*, sunt *springinitori* și aperatori ai poporului, și ca astfel să se înradecineze și mai multu în posturile grase, croite din spatele romanului.

Așă d. e. nu de multu ceteram în dragalasă de ea, făi'a magiara d'aci, „*Temesi Lapok*,” imputări si — *compatimiri* — pentru invetatorii nostri confesiunali, căci nu vinu la dlu comite supremu, să i se planga pe tristă alor, ci alergă la „*Albina*”. s. a.

In tralți numeri ai acelei făi era vedem pre dlu Besseney, protonotariu, venit din Cumania spre ocuparea acestui postu, — că deplange amaru pe biț'a poporatiune din Banat, pentru comunicatiunile rele, pentru dările mari, ce le-a adus si impus poporului „*absolutismul*”, cu principiu seu „*verschmiert, der fahrt*.”

Dar n'am cestiu neci odata in „*Tem. Lapok*,” cumca ar fi scarmenatu pre dlu comite supremu, ori pe vice-comite, representanti a comitatensa, pentru că nu respectădă drepturile poporatiunii nemagiare din acestu comitat, neci pentru că nu admittu ca salariele invetatorilor confesiunali să se induca in bugetele comunali. Nici aceea n'am cestiu in „*Temesi Lapok*,” cumca ar fi provocatu celu pucinu pre dlu pretore *Takatsik*, ca să spună că: *cine a furat caii lui S. Ciavoiu din S. Chinezu?*

De asemenea in representanti a comitatenza nu se află sufletu de „*nemes magyar ember*,” care ar parteni, ori celu pucinu nu ar asupră caușa invetatorilor nostri confesiunali si in genere causele nemagiariilor.

Dlu Besseney intru adencimea inteleptiunei sale, si intru nemarginită bunatate a inimii sale, nu vră să văda si să pricpea, cumca sub absolutismu am avut comunicatiuni si scole multu mai bune, si cumca darea facă, de candu ómeni ca densulu ni-au adus constitutiunea si libertatea magiara, acă s'a urecatu pana la nesuferibilu, acă, éra nu sub absolutismu. Darea de sub absolutismu era flóre la urechia in asemenare cu cea de astăzi; apoi daca se si platea darea, se scăpă pentru ce; tiér'a avea justitia, avea administratiune, avea legi si acelea se sustineau, avea scole, invetatori, comunicatiuni; inflori si sporă intru tôte; era — cu unu cumentu — dreptate si ordine in tiéra. Dar ce are tiér'a acum? — are bulevard in Pesta; are belitori cu mfile, au nemagiarii magiarisatori, adeca impedeatori de cultura; are in fine, „*Temesi Lapok*” subventiune din partea comitatului — nemagiari, amarit si seracu subventiune propusa si fortata de dlu B. pentru ca să-i fie cu potintia a ucide aici la noi adeverulu, facendu să crăda lumea, că — suntem popor magiaru si — n'avemul alte lipse si dorintie, de cătu de magiarismu! — Mantiuna si ér mantiuna. Nu acăsta veti mediloci, domnilor fantasti magiari, ci aducerea poporului la săpă de lemnu; de magiarisatu pre cum doriti in veci nu-ne veti magiarisă, pentru că — nu ve iubim, pentru că — n'avemul nici cea mai puina caușa d'ave iubisi stimă. Pace buna....

(lu.)

Siria, cott. Aradu. 20 dec. 1873.

Dle Redactore! Binevoiti a luă notitia despre progresulu ce domnii stepani ai nostri facura in opinionea publica la noi, de cundu prin misculantii loru facosera din posu pre notariulu nostru opidanu, pre dlu *Ioanu Moldovanu*.

Așă vesteau si — in susu si in diosu, că numai să li succeda a indepartă pre agitatorulu *Moldovanu* din poporu, apoi — ori ce mesura, ori ce alegere li va succede dupa dorintia si fara greutate, dar mai veritosu li va succede a popularisa pre „*ilustr'a familia de Bohus*,” sufletu magiarismului domnescu in aceste părți.

Tare insă se inselara. Poporulu, chiar multi dintre cei-ce mai nainte erau pré ple-

cati a tienă ca domnii, tomai acum se desmagira pre de plinu, recunoscendu die portarea loru totu mai brutală, că domnii nu atientescu binele — nici alu poporului, nici alu tierei.

Resultatulu fă, că in din'a de 15 dec. avendu a se alege la noi unu reprezentante in comitetul comitatensu, famosulu magiaronu bohusistu *I. Nyistor*, celu-ce s'a incumetatu a se pune contra-candidatu deputatului nostru *Ant. Mocioni*, dorindu cu ori-ce pretiu a fi elu alesu, puse tôte in lucrare si — cu mare a nevoie cascigă din 246 de voturi — 6, dicu sieste, cadiendu astfelii cu rusine, ér alesu fiindu cu 240 de voturi primariulu opidanu *Petru Secula*, barbatu demnus de increderea poporului.

La acăstă-asiă credu că merita a ură din inima: *Să traiesca bravul si destuptul popor sirianu*, carele — so conduce elu de firea sa cea senetosă, fora ca să asculte de apostoli cei mintiunosi ai domniloru, cari mereu ambla a-lu amagi!

L. Gacova; in Carasius, dec. 1873.

Onorabila Redactiune! Este dorintia comuna a alegetorilor de partit' a natiunale, ca să ve rogu, a mi permite să inferu in publicu o portare *antinatională* a dluu advotatu si notariu communalu *T. M.* ..., manifestata — desi foră succesu, cu ocasiunea alegerii de reprezentanti comitatensi, ce a avut locu in 22 noemvre a. c.

Stăruindu dlu pretore de cercu, cu numele *Fálay* si cu o partita óresi-care guvernamentală, a candidă pentru acelle trei posturi vacanti si unu deákistu, si a nume pre cumanatulu seu dlu *Ortmayer*, judele regiu din Fagetu, partit' a natiunale din parte-si a candidatu duoi, si a nume pe dlu *G. Giuca*, casariul Reuniunei de creditu „*Albina*” din Oravita si pe dlu *P. Cimponariu*, telegrafistu din Resita; ambii nationalisti zelosi si peste totu ómeni br. vi.

Ei; dar dlu susmentionatul *T. M.* ... nici de cătu nu-i venia la socotela acesti romani, ci densulu cu o tenacitate — démnă de o caușa mai buna, tienea mortissu la unu anumitul *Spíka*, subjude din Oravita. Ddieu mai scia — de ce nationalitate! Nu se pote spune, căta ustenela si-a datu omulu, carele de altimetre si elu vră să tréca de natiunalistu adeveratru, — pentru d'a induploca pre alegetorii nostri, să nu aléga pe bravii sei fii *Giua* si *Cimponariu*, ci să prefere pre strainu *Spilea*.

Intrădeveru, n'ar crede omulu, căta dibacia si energia este in staroa a desvoltă cătu unu omu alu nostru — in contra nostra si pentru strainu!! Aci argumintele, suciturile si resusciturele — nu se mai gata!

Dar poporul nostru, spre lauda si onorefie insemnatu, nu s'a lasatu a fi amagitu, si dlu *T. M.* ... pati rusine, căci eadu cu candidatulu seu, nepotendu-i cascigă — prin tôte promisiunile — mai multu de 50 de voturi, pre cundu ceialalti trei candidati intru-nira: 108, 85 si 75 voturi si reesira alesu.

Să credeti, onorabila Redactiune, că ori cătu se svercolește contrarii nostri, si ori cătu ne apăsa, partita natiunale — nici nu perse, nici nu se descuragiéda.

Unu alegetoriu.

Corniareva, comit. Severinu, 25 dec. n. 1873

(Deslucire si justificare. In Numerulu 92 alu stimatei *Albina* comun'a nostra Carniareva fu amentita ca un'a nepasata de caușa natiunala, fiindu ca popolatiunea n'a participat la inscriere in Cerculu Teregovei pentru de a si ascură dreptulu de alegere intru interesulu unui deputatu natiunalu. — Domnulu corespondinte — in cătu pentru neinscriere a vorbitu adeverulu; totusi pentru ca onorabilulu publicu să nu' cugete că poporul din Corniareva e chiar nepasatoriu de Causa afămu de lipsa a face cunoscute — din acestu in, demnū — urmatorile:

Poporul nostru se află pre unu teritoriu forte miseru, in cătu bietii ómeni ai nostri traiescu mai multu din sudorile de di si de nöpte a feciei loru, lucrandu ca dileri totu sprangiti in tôte părțile greu fiindu a-i adună, si pré cu greu măcar ca pre döge dile a-i lipsi de munc'a, prin care 'să casciga panoa de tôte dilele. Iusa déca din poporul de rondu

nu potura partecipă multi la inscriere, totusi intelectinti a celu pucinu, care cunosc bine acăsta caușa de interesu natiunalu, ar fi partecipatul intrăga, de nu se intemplat unele pedace si unele ne'ntielegeri grele.

Veninii adeca ai nostrii din Domasineacu de coratulu loru antiste comunalu in frunte, — Ddieu scie cum si pentru ce, — de astă văra tienu podulu peste Idegu, in apropierea Russei — totu ruinatu, in cătu in tempu de érna foră mare periclitare de vietă nu pote cineva calatori pe acolo; apoi acel'a este unicul drumu. Dar mai si alta caușa, acea că necunoscendu noi legea, nesplicandu si ea cum se cade, fusaramu informati prin altii, (unii comercianti,) despre cari supunemur că potu s'o cunoscă mai bine, că comisiunea de conscriptiune are să vina din Comuna in comună, pentru d'a face poporului cu potintia să ia parte la inscriere.

Acestea au fost cauzele ce ne-au impe-decatu — spre mare superare a nostra, ér nici de cătu nepasarea, care — Ve potem in-credintă din sufletu curatul, că — nu essista. Suntemu si romanemu cu totii din anima pentru *Romanime*, in intilesulu programei nationale. —

Mai multi din popor.

Varietati.

(*Balulu romanu din Budapestia*) după cum afămu din funte securu, se va arangia estu-tempu, la 12 ianuarie 1874 st. n. in „*Grand-Hôtel Hungaria*,” in favoarea societăii „*Petru Maior*.“ — Este de prisosu a accentua aci insemnetatea acestei, intreprinderi. P. t. publicu romanu, atâtu din locu cătu si din provincia, suntemu in credintati, că a reflectatul asupra ei si s'a convinsu de spre momentuositatea arangiarii unui *balu romanu in Budapestia*. Tinerimesa nostra de aici, in anii trecuti, a avut ocasiune a esperia acăstă; de aceea s'a rezolvat si estu-anu să arangiedia unu balu romanu in Budapestia, căci e detorintia nostra, ja tuturor, ca in totu locul si tempulu să ne misumă de o parte ca noi romanii să ne cunoscemur mai de aproape, ér de alta parte să ne adoperăm a documenta defaimatorilor straini — că ce suntemu si ce potem. Numai pre acăstă cale vom ajunge tientă, d'a face pre strainii, reputațiosi să rosiesca naintea realităii, ce ii va plesni in facia. — Junimea nostra ince a destina-tu venitul curatul alu acestei intreprinderi — societăii „*Petru Maior*,“ carea — pre langa progresulu in desvoltarea natiunale — merită sprinjire din „partea fiacărui romanu, căci in estu-anu provede cu cortelul si servitul trei studenti romani, lipsiti de mediloc. Intreprinderea acăstă deci astăptă tota a tentiunea si succursulu p.t. publicu romanu, atâtu din locu cătu si din provincia; căci nici nu mai uniti in poteri ne vom poté realiză aspiratiunile.

(„*Buda-pesti Közlöny*,“) buletinulu oficial alu domnilor stepanitori ai tierii, publică de curendu numirile de presidinti la tribunale regia din *Caransebesiu*; *Biserica-alba* si *Panciova*, la celu dantai fiindu numitul dlu *Ortmayer*, neamtiu si rudenia a ministrului *Szende*, la alu doilea — *St. Márk*, fiscul reg. din Temesiéra, magiaru său slovacu magiarisatu, la alu treilea — *M. Nádasdy*, serbu. „*Fed.*“ luandu cunoșcientia de acăstă, adaugă, că — si dlu *At. Cimponariu*, judele ord. de la Tabl'a regiai ca romanu, s'a fost pusu in competintia pentru *Caransebesiu*, dar — fă respinsu, preferindu-i-se judele de cercu *Ortmayer*, firesce nu ca atare, ci ca magiaronu si ca ruda a lui *Szende*. Curiosu si caracteristic este, că — dlu min. alu justitiei *Dr. Pauler* să-si fie pusu trud'a, a induploca pre dlu *Cimponariu* ca insusi să-si retraga suplica de concursu; acesta ince să fie avutu curajulu d'a nu cede, ei d'a constringe pre domnii a face intr'unu actu o nedreptate mariai unu afrontu cumplitul romanilor! Prin bine.

Fiindu că ni veni vorba de denumiri pentru fostulu confințu militariu, afămu de interesu a mai aminti, că dejă se publicara si denumirile pentru tribunale si judecătore cercu-cuialici, la care ocasiune — nu făra ore care placere vedem considerati pre mai multi romani, si intre ei pre unii de buna reputa-tiune. La tribunatulu din *Caransebesiu* este

numitul de jude regiu: *Alessis Orbi* aci subjude la *Sinca-mare* in Transilvania. De jude cercualu in *Cubinu*, este *Ladislau Craciunesou*, pana aci subjude in *Temesiéra*. In *Perlassa* este numitul jude cercualu *Ios. Murgu*, pana aci Lipova. De asemenea pentru *Bona* numitul jude de cercu *Isidora Chetina* aci concepistu la *Curtea de oraș* Budapest. In fine *Teodoru Radu*, pana aci subjude in *Hategu*, este numitul jude in *Teregova*. — Astfelii, preconoscemur in persoana, său după faimă, acești domni, nu potru de cătu a poporatiunei acelor părți, — numai avé ei tarile de caracteru, ca să nu se curendu ori mai tardiu de unelte órbele oligarcie magiare, pentru egemoniei instrainatōris de animale-lalte posturi judecătore in *Carei*, *Orsova*, *Biserica-alba*, *Panciova*, *Ciobanu*, *Alibunari*, *Antalfalva* si *Jablea* sau — pucini, forte pucini serbi, ei magiari, si magiaroni, ómeni aduai de larga, pré pucinu cunoscuti cu poporul si cu limb'a loru. —

Apelul

către toti generosii dni autori ai culturii romane.

Astăzi ori ce poporul fara sciuntura — e mortu.

Bașa ori cărei sciuntie si cultura — scola populara. Ori ce sciuntia fara mesină, nu se poate cescigă.

Factorii principali pentru educarea poporului si latirea culturii in popor — pre langa scole — invetatori poporului. Cumca factorii acestia, atâtul spiritual, cătu si materialmente — eu o precepțiune — stau astăzi pre unu gradul de diosu alu calificatiunii — nimeni pote negă; cumca mai de parte — pre langa invetatoriului si scolă, — inca e ba si chiar unu adeveru trecutu inima. Deci deca stă odata si se recunosc noi invetatori atâtul spiritualmente, materialmente n'avem gradul recente calificatiunii, apoi de sine urmări, instructiunile si educatiunea teneretulionala si peste totu cultur'a poporului, tru nu poate să fie la inaltimă, neputine.

Căci latirea culturii intre noi, si noi in tinerime si in popor, este tocmai posibile, ori neposibile, precum corespidu midilocile, de cari dispunem cu instanțe si educatori; a pretinde, său a presupunem altmîntrelia, ar fi absurditate, o cedore cu cuvintele invetatoriului si tinatorului lumii: „*déca lumin'a, care este fata, este înținere, dura înținere este fata?*“ Math. a. 9. v. 23. Adeca: daca nu există si propagatori ai culturii in popor, sunt inținucate, apoi poporul cum va aci se potrivesc cu cuvintele: „*Eră deșteptă rea nesărată, cu ce o vătă direște?*“ Luca 9, versu 50.

Mai multu a spune, afămu de prima — Apelăm asiă dura la nobilele sentințe ale Generosilor domni reprezentanti buratiori noștri romane, rogandu-ii, că bunatatea a ne trămite cătu unu exemplu, pretiuitile opuri ale loru, — de ori ce căci din cătu se poate invetă, apelăm gandu totdeodata si pre onoratele Redactoare diurnalelor noștri romane, pre cei cu potintia — a ni trămită preștiulile folositoare pentru scopul de a înființa una bine a spre perfectionarea noastră, si spre înființarea culturii scolarilor seraci.

Pré Onoratii Domni autori, cari vinevoi a ne onora cu cătu unu exemplu, eu profund respectu sunt rogati, a-le spune pe spesile noastre sub adresa: *Pentru Balint Conferintisi Invetatoriului branenii, Brasov* Bran (Törösváros).

In numele corpului invetatoriilor branenii: *Teodoru Popu*, m. p. *Nicolau Reita*, presed. confer.

George Manoia, m. p., bibliotecariu confer.

*) Scimus, că sacrefacie mari spirituali materiali se ceru pentru edarea opurilor si din literatură noastră din partea publicului; să animă că nu suntem si noi în stare a o sprijin cu multă exceptu; — însă dorere, nu avem ce să altă, forsă să asteptăm în buna speranță, că mai curendu său mai tardiu ni se vor imbastida salariile noastre cand apoi vom poté întâlni a mană de ajutorii scumpii noastre literatură, bucuria, folosul si interesul comun; însă astănciă — să sunu scutat si justificat că suferintă ni luăm refugiu la domnii autori si publicul colu mare! —